

Příloha k protokolu o SZZ č. ....

Jméno: Simona Bláhová

Vysoká škola: FF JU v Českých Budějovicích,
Ústav estetiky a dějin umění

Obor: Estetika

Datum odevzdání posudku: 15. 6. 2015

Vedoucí práce: Mgr. David Skalický, Ph.D.

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Autorství a interpretace uměleckých děl

(téma)

Předložená bakalářská práce se zabývá problematikou autorství z perspektivy teorie interpretace uměleckých děl, především literárních textů. Na úvod autorka krátce, pro účely své práce však zcela postačujícím způsobem objasňuje termín interpretace, odlišuje ji od prosté recepce, naznačuje její prastaré dějiny. Interpretaci charakterizuje jako explicitní výklad smyslu uměleckého díla a klíčovou otázku teorie interpretace rozvrhuje na základě jeho lokalizace: máme smysl hledat v díle samém? V kontextu jeho vzniku? Ztotožnit jej s autorovou intencí? Nebo je smysl uměleckého díla konstruován až v aktu čtení? - K tomu bych vznesl jedinou otázku: co znamená onen klíčový termín smysl? Domnívám se, že je jeho význam velmi nesamozřejmý a pokud jej alespoň přibližně nevymežíme, zůstává záhadou, po čem máme v díle či mimo něj vlastně pátrat a následně v interpretaci explikovat.

Autorka se ve své práci soustředí na nejčastěji diskutované teoretické texty reflektující roli autora při interpretaci uměleckých textů. Jádrem první kapitoly je text *Intencionální klam* W. Wimsatta a M.C. Beardsleyho, jádrem kapitoly následující Barthesova esej *Smrt autora*. Autorka shrnuje klíčové argumenty těchto textů kladené proti literární kritice soustředěné na autorovu intenci, na několika místech tyto argumenty také konfrontuje s protiargumenty E.D. Hirsche či doplňuje o úvahy U. Eca a S. Chatmana na téma modelový/implikovaný autor. Autorce se daří postihnout klíčový rozdíl mezi tezemi Nových kritiků a tezemi R. Barthesa, spočívající v Barthesově důrazu na aktivní roli čtenáře, jejíž podmínkou smrt autora je. Řada jejích výkladů, ať už se jedná o krátký exkurs do dějin hermeneutiky, Nové kritiky či strukturalismu, je sice pojata poněkud zjednodušujícím způsobem, vzhledem tomu, že se autorka zaměřuje na jiné téma než na komplexní charakteristiku těchto estetických směrů, nepovažuji to však u bakalářské práce za důvod ke kritice.

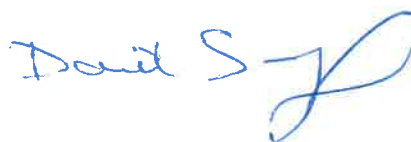
Nejméně zdařilou částí práce je subkapitola věnovaná Foucaultovu nesnadnému textu *Co je autor?* Autorka práce se ve Foucaultových úvahách trochu ztrácí, její výklad je místy chaotický (pro čtenáře, který Foucaultův text nezná, by byl patrně nesrozumitelný),

Foucaultovy teze o autorství z něj nejsou vždy úplně zřejmé. V důsledku toho se z nich autorka ani nesnaží vyvodit nějaké konsekvence v souvislostech teorie interpretace a v závěru své práce Foucaultův příspěvek k tématu „autorství a interpretace uměleckých děl“ zcela pomíjí. Závěrečná část práce je věnována dvěma obhájčům relevance autorského záměru pro interpretaci uměleckých děl. Nejprve autorka představuje Waltonovu studii *Kategorie umění*, poté se soustředí na Hirschovu knihu *Validity in Interpretation*. Daří se jí nejen představit Hirschovy argumenty, ale také provázat je s tezemi R. Barthesa i Nových kritiků a ukázat na rozpory i souhlasná stanoviska (Waltonovy úvahy v tomto ohledu bohužel zůstávají stranou). Závěrečná věta práce zní: „Problém interpretace tkví ovšem v tom, že doposud nebyl stanoven žádný způsob, na jehož základě by se k uměleckým dílům mělo přistupovat tak, aby byla recipována správně.“ (str. 35) Bylo by však skutečně žádoucí takový způsob správné interpretace – spíš než recepce – stanovit? Nabízí se i jiné možnosti jak poměřovat platnost interpretace, než vztáhnout jej k autorově intenci?

Po stránce jazykové, formální i citační je práce až na pár drobných přehlédnutí zcela v pořádku. Stylově rovněž, byť na několik nepřesností, nejasností či rozporů lze také narazit (např. v jediném odstavci na str. 18 můžeme číst: „Základní charakteristikou dnešního psaní je lhostejnost vůči autorovi [...]“, stejně jako „Nyní je situace opačná: o literárních textech vždy chceme vědět od koho pochází, kdy byly napsány a za jakých okolností vůbec vznikly. ‘Literární anonymita je pro nás nesnesitelná [...]‘; autorovu intenci či otázku, je-li tato intence relevantní při interpretaci uměleckého díla, často ve svém psaní zkracuje pojmenováním „autor“ – v textu pak nacházíme výroky jako: „V první části se snažím shrnout ty argumenty, které stojí proti autorovi“ /str. 7/ či „Pokud tedy chceme mít normu pro posouzení platnosti interpretací, je třeba zachránit autora“ /str. 27/.)

Práci doporučuji k obhajobě.

Návrh na klasifikaci bakalářské práce: **velmi dobře**

Mgr. David Skalický, Ph.D.

.....
podpis vedoucího bakalářské práce

V Českých Budějovicích dne 15. 6. 2015

Stupeň klasifikace:	☒ výborně	☒ velmi dobře	☐ dobře	☐ nevyhověl
---------------------	---	---	--------------------------------	------------------------------------